

ותן חלקנו בתורתך

מאת כ"ק האדמו"ר מרחלין שליט"א

שיחת התעמקות על פי דרך עץ החיים
פרשת עקב תשפ"ג

בהוצאת: אוריאל יעוץ ופתרונות בע"מ
יפה רום 40 ירושלים ת"ו
קבלת קהל בתיאום מראש בטל' 02-6520002
www.rachlin.org.il

סרקו להורדה

לקבלת הגיליון למייל: rachlin@rachlin.org.il

© כל הזכויות שמורות לכ"ק האדמו"ר רבי פינחס דניאל הכהן רחלין שליט"א

הערה: מאמר זה הינו תמלול של שיעור בפרשת השבוע שהעביר כ"ק האדמו"ר שליט"א.
לא הוכנסו שינויים על מנת לשמר את הסגנון המקורי.

פרשת עקב תשפ"ג – הכנת עם ישראל לקראת תפקידו

פרטיי ויש יצר כללי, והם משתלבים ביניהם, כבר ראינו – 'מפת הקרב' הפרטית והכללית איך הן משתלבות, איך היצר הכללי גורם לנפילות חלילה לעם ישראל, שנעשה טעויות.

מאחר שהיצר הפרטי מחטיא את האדם, אז יש כבר פתח ליצר הכללי להשתלט על האדם הפרטי ולגרום לו לעשות דברים רעים שישפיעו רע על כל האומה הקדושה. כמה שאדם הוא נשמה יותר כללית, יותר גדולה – יש לו יצר יותר גדול, והסכנה שהוא ישמש שליח של היצר הכללי עוד יותר גדולה.

זה כמובן לא מתבטל עד סוף התיקון, עד הגאולה השלמה כשה' יתברך יבטל את היצר הפרטי והכללי. ולכן הוא עדיין, איך אומרים, 'מְשַׁחֵק' בינינו, ומחפש קליינטים טובים. בדרך כלל מפתה את האדם בגאווה, בתאוה, בכבוד, במדות הקשות, בקנאה. זה באופן פשוט. ויש לו תחבולות הרבה יותר מתוחכמות, בעלות שלבים ותכנונים לטווח קצר, בינוני וארוך.

ויש את הכלל: "מצוה גוררת מצוה, ועבירה גוררת עבירה". אז קודם הוא מחטיא את האדם במשהו קטן. ואם האדם לא עושה תשובה, הוא מחטיא אותו במשהו גדול יותר, כמו שאמרו חכמים: הוא בא כעני בפתח שמבקש צדקה, אם פותחים לו הוא נכנס לבית, נהיה אורח. אם נותנים לו, הוא נהיה בעל הבית. ככה היצר הפרטי, ככה היצר הכללי.

כל המטרה של היצר – להחטיא את עם ישראל, להחטיא את האדם הפרטי ואת עם ישראל, להחריב את העולם, אומר רבינו הרמח"ל – להחריב את העולם, לא פחות. וזה מתוך המרד שלו שהוא מורד

ערב טוב! שבוע טוב, חיים טובים! מה שלומכם? אנחנו כאן ב'ותן חלקנו בתורתך'. פרשת השבוע פרשת עקב תשפ"ג, ובשם ה' נעשה ונצלח!

התפקיד של 'איש האלקים', עבד נאמן, רועה נאמן, הוא לא תפקיד פשוט. חכמים אומרים שהנביא צריך לצאת ידי חובת שמים וחובת עם ישראל, לדאוג לכבוד שמים ולכבוד עם ישראל. והתפקיד של משה רבינו היה קשה מאד מאד, אין לשער, אין לשער... גם מרגע שהוא נולד ועד שהוא הסתלק מן העולם היה צריך להיות 'מושלים', זכותו תגן עלינו. כולם צריכים, כולנו צריכים ללמוד ממשה רבינו – להיות נאמנים, להיות טובים, להיות צדיקים, לעשות לשם שמים, כל המדות הטובות שבעולם, לכל המעלות שהאדם יכול להגיע – הגיע משה רבינו. פלא פלאים.

אז כאן בפרשה הוא עושה סיכום של כל מה שעבר עליהם, וגם מוכיח, וגם נותן את ההבטחות הטובות, מה יקרה. בעצם הוא מסביר לעם ישראל שהוא לא ככל העמים, שהוא עם סגולה. ה' בחר בעם ישראל לתקן עולם במלכות שד"י, להיות העם של ה' יתברך, וה' יתברך הוא האלקים של עם ישראל, ואחר כך גם של כל האומות, מה שנקרא 'אור לגויים', ונתן לנו את התורה, וקיבלנו על עצמנו את התורה, שזה עול גדול מאד – עול מצוות, עול תורה, עול מלכות שמים, זה לא דבר פשוט, לא לְפָרֵט ולא לכלל.

זאת אומרת, אדם פרטי – כדי שיהיה צדיק וקדוש, הוא נלחם יום ולילה כל החיים שלו, כדי לעשות את המצוות לשם שמים הוא נלחם כמו אריה כל החיים שלו, מיליארדים של נסיונות. קל וחומר בן בנו של קל וחומר – אומה שלמה, אומה קדושה, כי יש נסיונות של הפרט ויש נסיונות של הכלל, לכן יש יצר

בה' יתברך. הוא רוצה להראות את כחו ושהוא המולך, רחמנא לצלן.

לכן אדם צריך כל יום וכל רגע לשים לב את מי הוא ממליך על עצמו – הוא ממליך על עצמו את יצר הטוב, את ה' יתברך? או הוא ממליך על עצמו את יצר הרע ואת השט"ן, שהוא היצר הכללי, רחמנא לצלן? בשניה בן אדם הופך להיות רשע. ככה מביא בעל התניא הקדוש. מפחיד מאד, מאד מאד.

אז משה רבינו בערוב ימיו צריך להכין את עם ישראל. מי כמוהו מסר את נפשו על עם ישראל, ודואג, בטוח – מה יקרה עם עם ישראל? מה יקרה עם היצירה המופלאה הזו של נשמות ישראל? האם אנחנו נצליח? ויש הרבה אתגרים בזמן הזה, איפה שמשה רבינו מדבר אל עם ישראל בספר דברים, בערבות מואב, לפני שהוא הסתלק ולפני שעם ישראל חצה את הירדן וכבש את הארץ.

אז יש חילופי הנהגה, שזה קשה מאד, שיהושע הופך להיות הראש ומשה רבינו מסתלק, מה שקוראים לו 'ירידת הדורות'. משה רבינו 'פני חמה', יהושע 'פני לבנה', ואין ללבנה אור מעצמה רק מה שהיא קיבלה מהחמה, מהשמש. אז זה כבר לא פשוט. ויש את כל האתגר של לכבוש את הארץ ולנחול אותה, ואחרי שיחרימו את שבעת העממים ויעשו את כל מה שצריך, צריך להקים את בית המקדש ולעבוד את ה' ולתקן עולם. וזה לא משהו חלק ופשוט. בגלל המרידות שהיו במדבר, נגזר על עם ישראל לא רק שכל דור המדבר יסתלק, אלא שבמקום שנירש את הארץ בלי מלחמה, בלי שאנחנו צריכים להלחם עם כלי זין – צריך להלחם עם כלי זין. זו ירידה.

עכשיו, יגיד הרואה: מה ההבדל בין עם ישראל לשאר העמים? נראים אותו דבר, שתי עינים, פה, אף, בן אדם כמו כל בן אדם, יש בו טוב יש בו לא טוב, מעורבב טוב ורע – זה באופן פרטי. וגם יש את העם כולו כעם, איך העם הזה מתנהג בכל דור ודור. ויש גם את הארץ. ויש את התורה. עם ישראל וארץ ישראל ותורת ישראל – שלושת הדברים האלה הם שונים ממה שקורה עם שאר האומות.

ההיסטוריה של עם ישראל היא היסטוריה מופלאה. כל אחד יכול להסתכל ולראות. כל הנבואות של הנביאים מתקיימות בימינו, עם 'שיבת ציון' והקמת המדינה וכל מה שקורה פה. זה פלא פלאים! עם שהיה מפורד ומפוזר בין העמים אלפיים שנה חוזר לארצו. זה כביכול בדרך הטבע, אבל אין טבע – זה משמים! והשפה שקמה והפכה להיות השפה במקום יידיש או במקום לאדינו או במקום ערבית, או כל אחד איפה שהוא היה, באיזו גלות שהיה. פתאום מדברים עברית.

אז כל הדברים האלה הם לא בטבע. אין טבע. כשה' יתברך מסתתר נראה הכל כמו טבע – 'עולם כמנהגו נוהג', כל יום אותו דבר כביכול. אבל אנשי הפנימיות הצדיקים יודעים שלא כל יום אותו דבר ולא כל שנה אותו דבר, בכל רגע יש תיקונים אחרים.

גם בארץ ישראל: כל כך הרבה הבטחות ה' מבטיח, "ארץ זבת חלב ודבש", כן, והגשמים, מטר השמים, שה' ממטיר את הגשם. טוב, ובמקומות אחרים הוא לא ממטיר את הגשם? – בודאי, בכל מקום הוא ממטיר את הגשם, בכל מקום צומחים הדשא והאילנות. מה מיוחד בה? שכשהמרגלים באו ולקחו מפרי הארץ, אז 'וואו, זה באמת היה מיוחד', הפירות היו ענקיים ולא בדרך הטבע. ככה היה גם בזמן בית המקדש. אחרי החורבן הארץ הלכה והתיבשה נקרא לזה ככה, ירדה במדרגתה הרוחנית, ואז היא הופכת להיות ארץ עזובה, כן, כמו שקראנו באיכה, מגילת איכה, שוממה.

ובאמת עד שבאו החלוצים והתחילו פה לתקן את האדמה ואת כל העינים, אז באמת לא היה פה כלום. זה אחד הסימנים של הגאולה: שהארץ נותנת פירותיה לעם ישראל אחרי שהיא היתה שוממה.

אבל עדיין זה נראה בעין הגשמית ארץ כמו כל ארץ, ועם ישראל נראים בני אדם כמו כל בני האדם. אז מה קורה פה? ובאמת בהתנהגות – לפעמים מתנהגים ככה, לפעמים ככה, לפעמים טוב יותר, לפעמים טוב פחות, גם בַּפֶּרֶט גם בַּפֶּלֶל, עושים טעויות.

עכשיו אנחנו עדיין במה שנקרא 'שעבוד מלכויות', שזה עונש. עם ישראל, אותיות 'לי ראש'. אבל עם ישראל לא בראש, אומות העולם אומרות מה כן לעשות, מה לא לעשות, בכל התחומים כמעט. אז יש איזו עצמאות מסוימת, ברור. אבל זו לא עצמאות מוחלטת, וכל אחד מבין את המצב. אז הדבר הזה, זה לא המצב הרגיל של עם ישראל. אנחנו לא במצב שצריכים להיות.

כשיגיע משיח בעזרת ה' בקרוב ברחמים, וכולנו נחזור בתשובה ונתנהג כראוי, וה' יתברך יתגלה – כי זה חלק מהגאולה, שה' יתברך יתגלה לגמרי, יתגלה לעיני כולם, הנהגתו תהיה בגלוי, לא בהסתר כמו עכשיו – אז יראו את מעלת ישראל. עכשיו זה... מי שיש לו עיניים לראות, הוא רואה, איך עם ישראל מסר את הנפש בכל הדורות לשמור את התורה, לעבוד את ה'.

נכון שחכמים ביקשו רחמים וה' הרג את היצר הרע של עבודה זרה, עם ישראל לא עובד עבודה זרה – אבל באומות יש עבודה זרה עד היום. אמנם 'מעשה אבותיהם בידיהם' אולי, אבל בכל זאת הם מאמינים בכל מיני אלילים. במזרח אפשר לראות, גם בדרום אמריקה אפשר לראות, באפריקה בודאי, וכן הלאה,

כל מי שמכיר קצת מה קורה בעולם, אז מאמינים בכל מיני אמונות תפלות וכל מיני עבודה זרה.

עם ישראל עובד את ה'. עם ישראל מתחזק וחוזר בתשובה. נכון, לא כל העם. נכון, יש הרבה שלא מבינים למה צריך לחזור בתשובה ולמה התורה אמת. ולכן אמר המשיח לרבינו הבעש"ט הקדוש שהוא יבוא "לכשיפוצו מעינותיך חוצה". "מעינותיך חוצה" – מעינות פנימיות התורה, קבלה, חסידות ודרך עץ החיים'.

בעזרת ה' המעינות האלה מתפשטים. וזה גורם לנשמות להבין דברים שלא הבינו קודם, שלא ידעו קודם, לתת להם דרך על פי בחירה חפשית, לכל מי שרוצה – לעבוד את ה'. פלא פלאים. ואז זו התעוררות מלמטה. בעזרת ה', כשמתעוררים מלמטה – מתעוררים מלמעלה.

כל מיני אנשים היו להם כל מיני מחשבות שאפשר לעשות קיצורי דרך כדי שתבוא הגאולה, גם צדיקי עליון. ושום אחד מקיצורי הדרך לא הועיל. זה לא הועיל. היו צדיקים שרצו להוציא ידי חובה את כל עם ישראל – הם יתקנו את עצמם והם יעשו תיקונים וכוונות, וככה תבוא הגאולה, כולל גם רבינו הבעש"ט הקדוש. וזה לא צלח. גם האר"י הקדוש ועוד צדיקים ניסו.

מה זה בא לומר הדבר הזה? למה הם לא הצליחו? אז יש אנשים שאומרים: 'כי עוד לא הגיע הזמן'. מה זאת אומרת לא הגיע הזמן? אם עושים תשובה, אם שומרים שתי שבתות מיד נגאלים. זה לא ענין של זמן, זה ענין של תשובה: תשובה שלמה, תשובה לשם שמים, תשובת כל העולמות כולם, תשובה – תשוב ה"א. אלה השלבים שצריך לעשות.

ה' יתברך לא מוותר על שום ניצוץ של קדושה. כל הניצוצות צריכים להגיע לתיקון. הניצוצות נמצאים בדומם, צומח, חי, מדבר. גם בעולם הזה וגם בעולמות העליונים יש עדיין, עשוקים בקליפה, ניצוצות שצריך להוציא אותם, להעלות אותם, לתקן אותם. את זה עושה עם ישראל על ידי שמירת מצוות ומעשים טובים. לשמור את התורה, התפילות, לימוד תורה, מעשים טובים, לעמוד בנסיונות – זה מעלה את הניצוצות.

עד שלא גומרים להעלות את הניצוצות הגאולה מתעכבת. כל אחד יש לו את הניצוצות שלו. כולנו היינו חלק מנשמת אדם הראשון. אחרי החטא התפזרנו לניצוצות, וכל אחד יש לו את הניצוצות שלו שהוא צריך להעלות.

אז באופן מופלא, בהשגחה פרטית – כל אדם נולד איפה שהוא צריך, מסתובב איפה שהוא צריך, אוכל, שותה את הניצוצות שהוא צריך, ניצוצות שלו. ובעזרת ה' אם הוא לא חוטא, אז הוא הולך ומתקן

אותם. אם הוא חוטא, עוד פעם הם נעשקים, אז הוא בא בגלגול. אבל "קֶץ שָׁם לַחֲשָׁד" – בסופו של דבר מלאכת העלאת הניצוצות תיגמר, בעזרת ה' במהרה.

ולכן זה הענין, שה' לא מוותר על אף אחד, וכל אחד צריך לעשות את העבודה שלו. היו צדיקים שרצו כמו שאמרתי להוציא בכחם ידי חובה את כל עם ישראל, זה לא הצליח. אז צריך את הכח של הצדיקים ואת עבודת הצדיקים – אבל צריך את העבודה של כל אחד ואחת, כל יהודי ויהודיה צריכים לעשות את העבודה כדי להעלות את הניצוצות. ואז נסיים את זה בעזרת ה' במהרה בקרוב ותבוא הגאולה ברחמים.

ואז יתברר מה מיוחד בעם ישראל. ואז תתברר צדקתה של התורה. ואז תתברר קדושתה ומעלתה של ארץ ישראל. ואז יתברר שכל מה שה' אמר הכל אמת – "משה אמת ותורתו אמת", והכל אמת ומדויק. פשוט בגלל ה'הסתר פנים' זה מוסתר. יש 'הסתר בתוך הסתר', שזה עוד יותר, שלא יודעים אפילו שזה מוסתר.

ולכן על ידי זה שמפיצים את החסידות, הקבלה, ואת מעינות 'דרך עץ החיים', שזה מה שאנחנו מלמדים – אדם יכול להבין מה קורה פה בעולם הזה ואיך לעשות את העבודה, כדי להעלות את הניצוצות ולגרום ליחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה, יחוד שאינו פוסק. וזו הגאולה. ואז כל הצינורות, כל העולמות והספירות והפרצופים מתחברים, ויורדת השכינה ושורה כאן בעולם הזה – שזו ההתגלות של ה' יתברך. ה' יתברך מתגלה על ידי השראת שכינתו בציון. זה הענין.

וכל מה שקורה בעולם הזה, כל העולם הזה – זה מלחמה על הענין הזה. נכון שזה מוסתר, וזה מסתעף למיליארדי מיליארדי ענינים וערכים ומעשים ודעות וענינים, ככה כמו שאנחנו מכירים. אבל הפנימיות של הענין – היא המלחמה להחזיר את שכינתו לציון על ידי תורה ומצוות, מעשים טובים והעלאת הניצוצות.

ולכן צריך להפיץ את הפנימיות דפנימיות דפנימיות התורה, וזה יעזור בעזרת ה'. זה מה שאדם יכול לעשות. וה' יתברך ישלים את המלאכה מלמעלה, וישלח את משיח צדקנו, שהוא יסיים את התיקון. ואז האמת לא תהיה נעדרת יותר.

עכשיו האמת נעדרת 'עדרים' עדרים, בכל 'עדר' יש ניצוצות של אמת. והסטרא אחרא הכללית מנצלת את זה כדי לעשות סכסוכים בתוך עם ישראל, כדי שעם ישראל לא יהיה מאוחד, כדי שעם ישראל לא יעשה את העבודה ולא יעלה את הניצוצות, וככה הגאולה תתעכב עוד ועוד – כי הוא יודע, הסטרא אחרא יודעת, שכשתבוא הגאולה נגמרים החיים

ה' יעזור! החיים הם מלחמה, "בְּתַחֲבֻלוֹת תַּעֲשֶׂה לָךְ מִלְחָמָה". צריך סיעתא דשמיא, סבלנות ואהבה ויראה. אנחנו רואים שה' יתברך מצוה לעבוד אותו באהבה ויראה, ולא "מִצְוֹת אֲנָשִׁים מְלַמְּדָה". רואים בפרשה את כל ההבטחות, את כל תנאי העבודה, מה צריך לעשות ואיך צריך לעשות. משה רבינו מתאמץ מאד ומסביר. כמה שמתאמצים ומסבירים, זה עוד לא אומר שהבן אדם באמת משיב אל לבו ומקיים. זו כבר הבחירה של האדם. חכמים מסבירים, צדיקים מסבירים – העם צריך לקבל על עצמו ולעשות את העבודה.

ה' יעזור שנצליח!

לחיים! לחיים! לחיים!

להתחזק בשמחה לעבודתו יתברך!

להעלות את כל הניצוצות!

שבת שלום ומבורכת לכל בית ישראל.

שלה, כי ה' שוחט ליצר הרע הפרטי והכללי. ולכן יש את כל התחבולות לקלקל את העבודה הזו, הקדושה. ולכן צריך להבין שהמעלה של התורה, המעלה של הארץ, המעלה של עם ישראל – עדיין לא נראים בעין. רואים קצת, רואים. רואים, ברוך ה', אנשים רואים הבדל בין אנשים צדיקים לבין אנשים שהם לא צדיקים, ברור, ורואים את המעלות. אפילו היום רואים את המעלות של המדינה הזו, שכמה שהיא עוד לא מתוקנת, אבל גם זה נס וגם מקנאים במדינה הקטנה הזו, רוצים לטרוף אותה.

למה? – סוד. למה רוצים לטרוף אותה? למה רודפים את עם ישראל כל הזמן? למה...? – משמים, הכל משמים, כי אנחנו לא עושים את העבודה אז יש קטרוגים, ה' ירחם, עד שנעשה את העבודה והם יגמרו, הקטרוגים לא יתפסו. ואז כבר לא ירדפו, והכל יהיה טוב – וכל העולם יהנה, גם אומות העולם שלא מורדות בה' יהנו. אז התיקון של העולם הוא טוב לכולם, חוץ מאשר ליצר הכללי והפרטי כי זה הסוף שלהם.

מתוך נפשי – עצות מועילות למלחמה

מאת כ"ק האדמו"ר רבי פינחס דניאל הכהן רחלין שליט"א

י. מדוע אוכלים ושותים? – כדי לתקן את חטא עץ הדעת.

יא. אל תוותר לרגע על קרבת האלקים!

יב. הדבקות שאינה פוסקת לרגע גורמת לבסוף להשראת השכינה באדם ובעולם!

יג. אם אדם פוגם, השכינה פורשת ממנו, ר"ל.

יד. אתה מושלם!?

טו. אם אתה לומד תורה על מנת לתקן את עצמך, את העולמות כולם ואת השכינה – לבסוף תגיע בס"ד למדרגה זו.

טז. בלימוד התורה התמקד במקום שיביא אותך לתיקון השלם! וכך תזכה.

יז. אם משהו אחר מעניין אותך יותר מהסוגיה בתורה שבה אתה עוסק כרגע – זה סימן שאתה צריך לעסוק בתורה באותו נושא שבאמת מעניין אותך, כי שם התיקון שלך!

יח. כשיש מחלוקת ושנאת חנם זהו סימן שעל כל אחד לבדוק מה עליו לתקן ואיפה הוא טועה! ולמצוא דרך לעזור לבריות ולשמח את בורא עולם ית'!

לחיים! לחיים! לחיים!

יהי רצון שכולנו נזכה להתעלות אמתית בעבודת ה' ית'!

א. ככל שהאדם מרחם על עצמו יותר ומקונן על מר גורלו, כך האנשים רוצים פחות את קרבתו ומתרחקים ממנו.

במקום לקונן ולרחם על עצמך – שקם את חייך.

ב. אם אתה אומר שאין לך – בסוף ח"ו באמת לא יהיה לך.

ג. אינך יכול לשנות את זולתך. נסה לשנות את עצמך!

ד. יש אנשים הרוצים שהעולם יתנהל על פי דעתם ועל פי השקפתם. אך העולם כמנהגו נוהג, והכל ישתנה פתאום בגאולה השלמה – נרצה או לא נרצה.

ה. להיות שמח בחלקו, זאת מעלה עצומה ומלחמה מתמדת!

ו. אם אתה רעב, אָלֵל. אם אתה עייף, נוח. אם אתה עצוב – תשיר!

ז. עד שלא תעשה את ההשתדלות הנכונה – תהיה תקוע! למרות התפילות ולמרות הסגולות!

כאן זה עולם המעשה:

השתדלות + תפילה = הצלחה.

ח. מי שמר לו וממרר לאחרים – בורחים ממנו. מי שמר לו ומשמח אחרים – כולם רוצים בקרבתו.

ט. אם אתה מקנא במישהו – זה סימן שטרם זכית להבין את סוד החיים.